

[Landbrugsministeren.]

delingen, og jeg er enig med det ærede Medlem heri, men han kan jo ikke vente, at man kan fortsætte med den Ordning, som man først fik gennemført, eller med den næste Ordning, naar der stadig væk fra Udlandets Side sker yderligere Indskrænkning i vor Baconudførsel, naar der, uden at vi har tænkt os det, sker saa store Indskrænkninger fra Udlandets Side. Saa længe det ærede Medlem ikke kan hindre dette, maa han sikkert være forberedt paa, at saa vil der ogsaa ske Ændringer i Svine-reguleringen inden for Landets Grænser. Jeg tror, det vil være umuligt at fastholde en bestemt Linie, naar Forholdene fra Udlandets Side forandrer sig saa betydeligt, som de gør.

Til det ærede Medlem Hr. Ulrich har jeg ikke mange Bemærkninger, idet jeg fuldt ud kan underskrive hans Udtalelser om, at ved Behandlingen af disse Sager bør man tage samfundsmæssige Hensyn. Hvis man gør det fra alle Sider i det Udvalg, som faar Sagerne til Behandling, tror jeg, det vil lykkes at opnaa et Resultat, men hvis man ikke tager disse samfundsmæssige Hensyn, men kun ser ensidigt paa Spørgsmaalet, kun ser paa det ud fra den Interesse, man repræsenterer, enten for en Gren af Landbruget eller for Landbruget i Forhold til andre Samfundsklasser, saa vil det være umuligt at naa til et Resultat i Løbet af kort Tid, og derfor vil jeg meget understrege den Udtalelse af det ærede Medlem.

Jeg finder ikke Anledning til at svare det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen paa hans lange Tale. Naar han her ved Behandlingen af Kornordning og Smørordning berører Spørgsmaal som Rutebiler, Kødlov, Grundrente, Kaffe og Sukker o. s. v., saa er det jo i Virkeligheden fuldkommen umuligt at tage en Debat op med det ærede Medlem, som kan siges at holde sig inden for de Grænser, der er Rimelighed i, naar man behandler to specielle Spørgsmaal som de foreliggende. Jeg vil anse det for ganske ørkesløst at gaa ind i en Diskussion om disse Spørgsmaal med denne Taler. Naar det ærede Medlem her staar op og slaar sig for Brystet og siger, at han og hans Parti er det eneste Parti, der virkelig varetager Husmændenes Interesser, og hele den Politik, der er ført her i Rigsdagen i Landbo-spørgsmaal, er en Godsejerpolitik, saa vil jeg sige: Hvis man følger det ærede Medlems Parti og giver hele Produktionen fri for Øjeblikket, saa kan det ærede Medlem, saadan som vi er stillet med Hensyn til Udfør-

selsvilkaarene, være sikker paa, at den Gren inden for Landbruget, Svineproduktionen, som i Øjeblikket er lønnende, vil Husmændene i alt Fald ikke faa stor Fordel af. Hvis vi giver Tilstandene fri, vil Svinefabrikkerne sikkert, i Kraft af Kapital og af andre Grunde, slaa Husmændene ud i Konkurrencen, saa at Husmændene heller ikke paa dette ene Omraade faar nogen nævneværdig Fortjeneste i den kommende Tid. Derfor siger jeg: Hele denne lange Tale er for det første helt ved Siden af, og for det andet stikker den i Virkeligheden Husmændene Blaar i Øjnene. Jeg tror heller ikke, at Husmændene ser saa overfladisk paa Tingene, at de ikke ser igennem disse Spørgsmaal og erkender, at saadan som Situationen former sig, saaledes som man har gennemført Restriktionerne over for det danske Landbrug fra Udlandets Side, er det nødvendigt at gennemføre Reguleringsforanstaltninger her i Landet, og man kan selvfølgelig ikke gennemføre disse Foranstaltninger saaledes, at de udelukkende fremmer de Interesser, Husmændene har, og ikke tager noget som helst Hensyn til andre Dele af Landbruget.

Larsen (Bjørre): Det ærede Medlem Hr. Kyeds Udtalelser lod formode, at han har stor Interesse for de foreliggende Forslag og navnlig for Kornlovforslaget; det er der jo ikke noget at sige til, idet det ærede Medlem har været Medlem af Landbo-kommissionen og dær har været med til at udarbejde Forslag i saa Henseende. Og nu da det ligger, som det gør, nu da man kan komme paa Talefod med hinanden igen, er der jo ogsaa Mulighed for, at der kan komme et Resultat ud af de Forhandlinger, der skal føres. Jeg glæder mig over den Udtalelse, der faldt fra det ærede Medlem, og som gik ud paa, at det var ikke Landbruget alene, det nu gjaldt, men at dette var en fælles Sag. Det er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem i, og hvis vi ser Sagen under den Synsvinkel, at det er en fælles Sag, saa bør man selvfølgelig ogsaa i de Forhandlinger, der føres, tage Hensyn netop til dem i vort Samfund, som vi fra mit Partis Side har søgt at værne mod den Prisstigning, som vil blive en uvægerlig Følge af disse Lovforslags Gennemførelse. Det er netop derom, Striden har staaet, og klart er det jo, at en stor Part af Befolkningen kan ikke bære, at Hjemmemarkedets Priser paa Landbrugsprodukter bliver øget, naar der ikke samtidig træffes andre Foranstaltninger. Det er det, vi har holdt os for Øje, og det vil